

Η Περιφρονημένη Ομογένεια από την Μητροπολητική Ελλάδα

Μέρος Β'

Μέχρι τότε όλες σχεδόν οι εφημερίδες, έγραφαν:

«Ένας λοχίας μωρέ, δεν βρίσκεται ένας λοχίας, να αναλάβει να ηρεμήσει να κυβερνηθεί ο τόπος». Οι εφημερίδες υπάρχουν, οι επικλήσεις τους δεν σβήνονται. Και οι έξι πρωθυπουργοί δεν ήθελαν να ακούσουν για Απόδημο Ελληνισμό. Ξημερώματα της 21ης Απριλίου 1967 ο Στρατός καταλαμβάνει την κυβέρνηση, συλλαμβάνει τους αρχηγούς των κομμάτων, στις οκτώ το πρωί έγιναν δεκτοί από τον βασιλέα Κωνσταντίνο οι τρεις πρωτεργάτες, πρωταίτους τους είπανε αργότερα, της Επαναστάσεως, όπως ονομάστηκε η κίνηση, ήταν ο Συνταγματάρχης Γεώργιος Παπαδόπουλος, ο ταξιαρχος Στυλιανός Παππακός και ο συνταγματάρχης Νικόλαος Μάκαρος. Τους ερώτησε ο βασιλιάς εάν έχουν πολιτικές φιλοδοξίες, απάντησαν «όχι, τάξη στη χώρα να βάλουμε, μετά θα πάμε στον φυσικό μας χώρο, τα στρατόπεδά μας, φτιάξτε Μεγαλειότατε μια κυβέρνηση, εμείς θέλουμε τρία υπουργεία, της Προεδρίας Κυβερνήσεως, (Γεώργιος Παπαδόπουλος) Εσωτερικών (Στυλιανός Παππακός) και του Συντονισμού (Νικόλαος Μακαρέζος)» Έτσι διόρισε ο βασιλιάς τον πρόεδρο του Αρείου Πάγου Κωνσταντίνο Κόλλια πρωθυπουργό και πολλούς ως αξιωματούχους έβαλαν αξιωματικούς σε διάφορες θέσεις. Αυτό το σχήμα έμεινε μέχρι τις 13 Δεκεμβρίου το πρωί 1967 οπότε φεύγουν μυστικά για τη Λάρισα, ο πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Κόλλιας και η βασιλική Οικογένεια, κάνουν μια ραδιοφωνική ανακοίνωση ότι διαφωνούν με την επέμβαση του Στρατού, αλλά δεν είχε απήχηση γενικά η διαφωνία, με το ίδιο αεροπλάνο πάνε αμέσως στην Καβάλα, ο Βασιλεύς ως Αρχηγός εκ του Συντάγματος Στρατού επικαλείται την ιδιότητά του, ένα μικρό μάλλον μέρος αξιωματικών υπάκουους στον Βασιλιά. Στις έξι η ώρα το απόγευμα ο στρατηγός Αγγελής δηλώνει πως τάσσεται με την Επανάσταση, αποτυγχάνει η βασιλική προσπάθεια, το αεροπλάνο με τους ίδιους επιβάτες φεύγει για τη Ρώμη. Ο Παπαδόπουλος, που ήταν ομόφωνα εκλεγμένος ως αρχηγός της Επαναστάσεως από την αρχή των συσκέψεων, πριν την 21 Απριλίου 1967, δίδει χάριν σε όσους αξιωματικούς είχαν προσχωρήσει εναντίον του, χάριν της ενότητας στρατού και λαού, ορκίζεται πρωθυπουργός και ο Παππακός πέραν του υπουργείου γίνεται και αντιπρόεδρος κυβερνήσεως. Όλα αυτά τα αναφέρω, μου τα έχει διηγηθεί ο Ηλίας που τα έχει ζήσει από κοντά και με το μαγνητόφωνο στο χέρι για να καταλήξει ότι και ο δικτάτορας Παπαδόπουλος, που είχε μεριμνήσει τα μέγιστα για τον Απόδημο Ελληνισμό, δεν κατόρθωσε να τον φέρει όσο επικαλείτο κοντά στην Ελλάδα, γιατί δεν το ήθελαν οι πολιτικοί. Όσο κι αν φαίνεται απίστευτο υπήρχε πάντα δίαιυλος επικοινωνίας, ο επιλεγόμενος γεφυροποιός Ευάγγελος Αβέρωφ, από το προσωπικό Γραφείο του Ηλία ορμώμενος, που ήταν μια ανοικτή γιάφκα γνωστή και στις δύο πλευρές. Κάποτε ο φίλος Ηλίας Ηλιόπουλος θα πρέπει να μιλήσει για εκείνη την εποχή και την ομολογία του δικτάτορα Παπαδόπουλου, που επαίρετο ότι έκανε την Ελλάδα πρώτη ναυτιλιακή δύναμη στον Κόσμο, ανάπτυξη που άγγιζε το 12%, παγκόσμιο ρεκόρ όλων των εποχών όλων των χωρών μέχρι τότε, το δολάριο να πωλείται στο εξωτερικό 29 δραχμές και να λένε οι τραπεζίτες της Ελβετίας κάνετε τα χρήματά σας δραχμές, μηδέν ανεργία, μηδέν χρέος, μηδέν πληθωρισμός, απόλυτη εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια στην χώρα, το.....νυχτοκάμπτο κάποιων τραγουδιστών από 700 δρχ. το 1967 έφτασε 32.000 δρχ. το 1973 και ταπεινά την ίδια χρονιά να δηλώνει, «δεν κατόρθωσα να φτιάξω το συνταξιοδοτικό και να ενώσω την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό. Δεν με άφηναν, παραδέχομαι την αποτυχία μου, έπρεπε να είχαμε φύγει για τα στρατόπεδά μας το αργότερο το 1971».

Αλλά αυτά είναι ιστορία που τα συζητήσαμε πολλές φορές με τον Ηλία, που στις επτά Μάϊου 1967 παραιτήθηκε από την σημαντική θέση που είχε Δεν είπε πως έκανε καμία αντίσταση και τον ξαναζήτησε όταν στις 24 Ιουλίου επανήλθε ο Καραμανλής κάρχισε πάλι η συνεργασία, τον Ιούνιο του 1980, με τον πρωθυπουργό Γεώργιο Ράλλη και εν συνεχεία αρμονικά στα εθνικά θέματα με τον Ανδρέα Παπανδρέου στην

συνέχεια αθόρυβα όπως συνηθίζει. 'Όλοι λοιπόν το ίδιο. 'Όχι στην ομογένεια ΓΙΑΤΙ;

Το πρωτεύον είναι να δημιουργηθεί « Υπουργείο Ομογένειας.» 'Έτσι μόνο θα υπάρχει διάλογος και όχι μονόλογος και μονομερείς αποφάσεις της Βουλής για τους Έλληνες που ζουν μόνιμα έξω από την χώρα .Τέλος να μην ξεχνούν οι Έλληνες της Μητρόπολης ότι τον Πόλεμο για την αποτίναξη του Οθωμανικού ζυγού τον άρχισαν οι Ομογενείς και οι πρώτοι νεκροί του 21 ήταν οι Ιερολοχίτες.

Δημήτρης Συμεωνίδης JP

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Θεσσαλονίκη 6 Απριλίου 1993

ΕΔΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Γραβιάς 13 Τ.Κ.54645 Τηλ.031-853080

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σε χθεσινό μήνυμα του προς τον απόδημο Ελληνισμό, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης κ. Ανδρέας Παπανδρέου, μεταξύ άλλων τονίζει με έμφαση:

Ο Ελληνισμό της διασποράς αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του Έθνους και πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Πολιτεία ως Εθνικό κεφάλαιο, τόσο όσο ζει και προκόβει στις Χώρες που φιλοξενείται όσο και όταν επιστρέφει στην Πατρίδα, η οποία οφείλει να σκύβει με προσοχή πάνω στα σύνθετα προβλήματα που αντιμετωπίζει το κομμάτι αυτό του Ελληνισμού και να διαμορφώνει μια πραγματικά Εθνική πολιτική για τον απόδημο πέρα από μικροκομματικά συμφέροντα και σκοπιμότητες.

'Εχει απόλυτο δίκιο ο κ. Παπανδρέου για τις διαπιστώσεις και τις προτάσεις του, με τη διαφορά ότι τόσο το Κόμμα του όταν ήταν στην Κυβέρνηση αλλά και όλες οι άλλες Κυβερνήσεις για πολλές δεκαετίες τώρα αδιαφόρησαν εγκληματικά για τον Οικουμενικό Ελληνισμό, τον οποίον θυμούνται όταν κάτι σοβαρό συμβαίνει στην Πατρίδα με Εθνικά προβλήματα, Σεισμοί, Θεομηνίες. Του στέλνουν μηνύματα στις Εθνικές και Θρησκευτικές γιορτές. Υπόσχονται τα πάντα όταν πλησιάζουν εκλογές η όταν γίνονται συνέδρια των φορέων τους στην Πατρίδα, αλλά οι υποσχέσεις τους ποτέ δεν πραγματοποιούνται.

Η ίδρυση του ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ 1990 δεν τους προξένησε στην αρχή μεγάλη ανησυχία. Η ορθότητα όμως των προγραμματικών μας τοποθετήσεων, η επιχειρηματολογία μας και η αγωνιστικότητα μας για την προώθηση και επίλυση των προβλημάτων όχι μόνο των 2.000.000 επαναπατρισθέντων αλλά και των 15.000.000 Ελλήνων που ζουν εκτός Συνόρων τους δημιουργησε προβληματισμούς και ανησυχίες γιατί διαμορφώνεται μία καινούργια πολιτική πρόταση που τόση μεγάλη ανάγκη έχει η Χώρα μας σήμερα, ανατρέποντας το παλαιοκομματικό κατεστημένο.

Αμφισβητούμε το δικαίωμα σε όλα τα πολιτικά Κόμματα να καπηλεύονται το ζωντανό αυτό κομμάτι του Ελληνισμού και τα προκαλούμε, αντί να μοιράζουν υποσχέσεις, να δείξουν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους, προωθώντας αμέσως στη Βουλή Νομοσχέδιο με το οποίο να υλοποιείται επι τέλους το άρθρ. 51 παραγ.4 του Συντάγματος που ορίζει σαφώς ότι όλοι οι εκτός συνόρων Έλληνες έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις Εθνικές εκλογές.

Δικαίωμα που τους το αρνούνται πεισματικά από το 1975 μέχρι σήμερα για κομματικές και μόνο σκοπιμότητες και να προχωρήσουν στην ίδρυση Υπουργείου Οικουμενικού Ελληνισμού πλαισιωμένου από 'Έλληνες του εξωτερικού γιατί δε νοείται πάνω από 15.000.000 Ελλήνων εκτός συνόρων να μην έχουν ούτε καν Γεν. Γραμματεία Οικουμενικού Ελληνισμού.

Τα προβλήματα δε λύνονται με λόγια και υποσχέσεις που ποτέ δεν τηρούνται αλλά με πράξεις. ΙΔΟΥ Η ΡΟΔΟΣ

Γραφείο Τύπου του ΑΚΕΑ